

Nieuwsblad van het Noorden 13-10 1952

De vliegende vlam

Na de vliegende schotel, de vliegende schijf, de vliegende bol — de vliegende vlam. Boven het vliegveld Idlewild bij New Vork heeft men dezer dagen een grote blauwe vlam waargenomen, die zich met grote snelheid verplaatste en kort daarop verdween.

Limburgs Dagblad 26-10 1956

Vliegende schotel boven Rotterdam

ROTTERDAM, 25 October. — Rotterdam schijnt nu ook in het vliegende-schotel-luchtnet te zijn opgenomen, want de politie van de Maasstad kreeg vanavond een telefoontje van iemand, die meedeelde, dat hij, toen hij zich in de Middellandstraat bevond, een vliegende schotel had gezien. Het voorwerp kwam omstreeks kwart over 9 uit zuidoostelijke richting, verscheen boven Rotterdam om daarna te keren en weer in dezelfde richting te verdwijnen. Volgens de waarnemer, die zeide, niet de enige te zijn geweest, die de vliegende schotel had gezien, heeft het voorwerp een rossige gloed gehad. Tenslotte zei hij nog overtuigd te zijn, dat de schotel bestuurd moet zijn, omdat het voorwerp niet in rechte lijn had gevlogen, maar had gezigzagd.

Limburgs dagblad 28-3 1950

Vliegende schotels, nu in richting Maastricht

MAASTRICHT, 37 Maart (Eig. red.) _ Verleden week berichtten we, dat Hasseltenaren boven Hasselt een vliegende schotel gezien hebben. Een drietal Belgisch-Limburgse mijnwerkers hebben nu ook zo'n vliegende schotel gezien op Vrijdagmiddag 24 Maart om 5 minuten voor half 3. Het toestel vloog spiraalsgewijs of zigzag hoog in de lucht in de richting van Maastricht met een snelheid van driemaal de vaart van een gewoon vliegtuig.

De Waarheid 28-10 1950

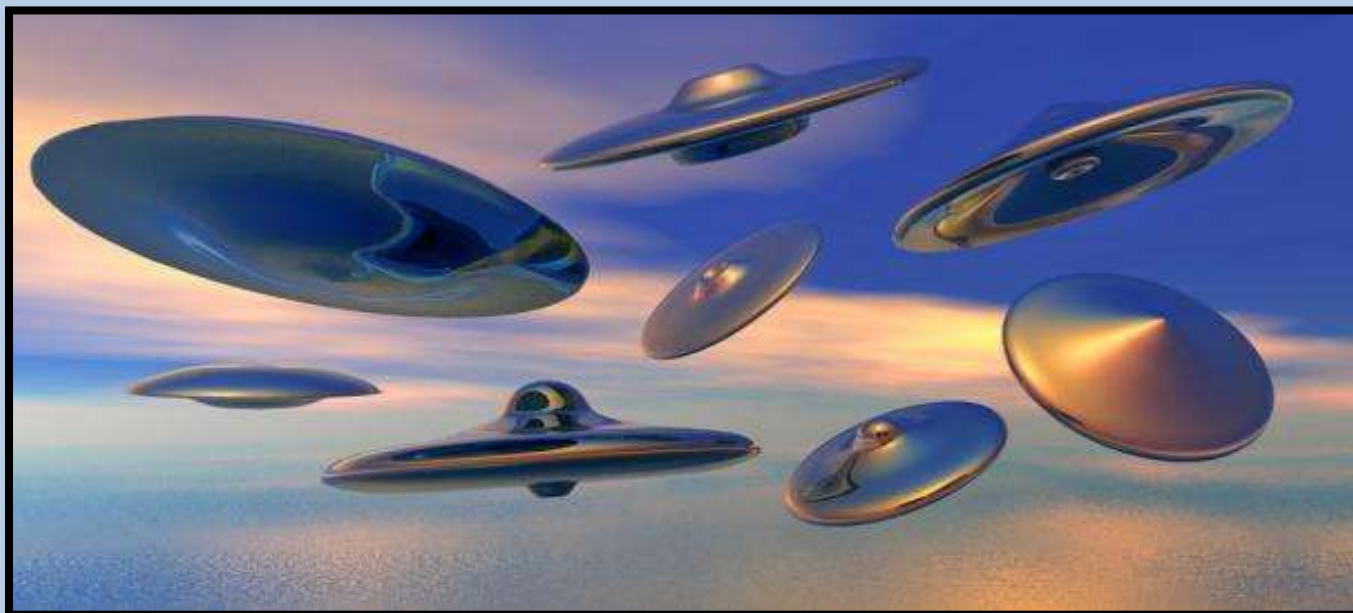
HET IS EERLIJK WAAR: Het waren geen vliegende schotels

Er zijn sensationele ontdekkingen gedaan. De „vliegende schotels" die met de regelmaat van een klok werden gemeld, zijn geen vliegende schotels geweest. Liefst tweehonderd mensen schreven naar de Utrechtse Sterrewacht, dat zij met het blote oog de vliegende schotel hadden gezien. Vooral in de omgeving van Nijverdal, waar schooljongens op het idee waren gekomen vliegers met lampjes aan de staart op te laten. En de KNMI heeft ook iets dergelijks op zijn geweten, want de ballonnen met lampjes die voor weer-waarnemingen werden opgelaten, zijn ook al voor schotels aangezien. Och, er zijn nog andere oorzaken, zoals straaljagers en vuurbollen („vallende sterren"), maar wanneer u, lezer, ook een vliegende schotel mocht ontdekken, besef dan dat het geen „schotel" kan zijn. Dezer dagen heeft de Utrechtse Sterrewacht dat met zekerheid vastgesteld.

Limburgs Dagblad 7-9-1954

„Vliegende schotels" BOVEN SCHIEDAM

SCHIEDAM, 6 Sept. — Een heer uit de Archimedesstraat te Schiedam heeft- Zondagavond bij de politie aangifte gedaan des avonds te half elf aan de hemel iets gezien te hebben, dat volgens zijn stellige verklaring de indruk maakte van een "vliegende schotel". Het was een tamelijk groot rond en verlicht voorwerp, dat zich van Schiedam snel in de richting Vlaardingen voortbewoog en snel uit het gezicht verdween. De heer bevond zich in het gezelschap van zijn verloofde toen hij de „vliegende schotel" zag, en zij ondersteunde bij de politie zijn verklaringen.

Nieuwsblad van het Noorden 13-9-1954

Bestaan „vliegende schotels" ? Bewijs levert f 100.000 op

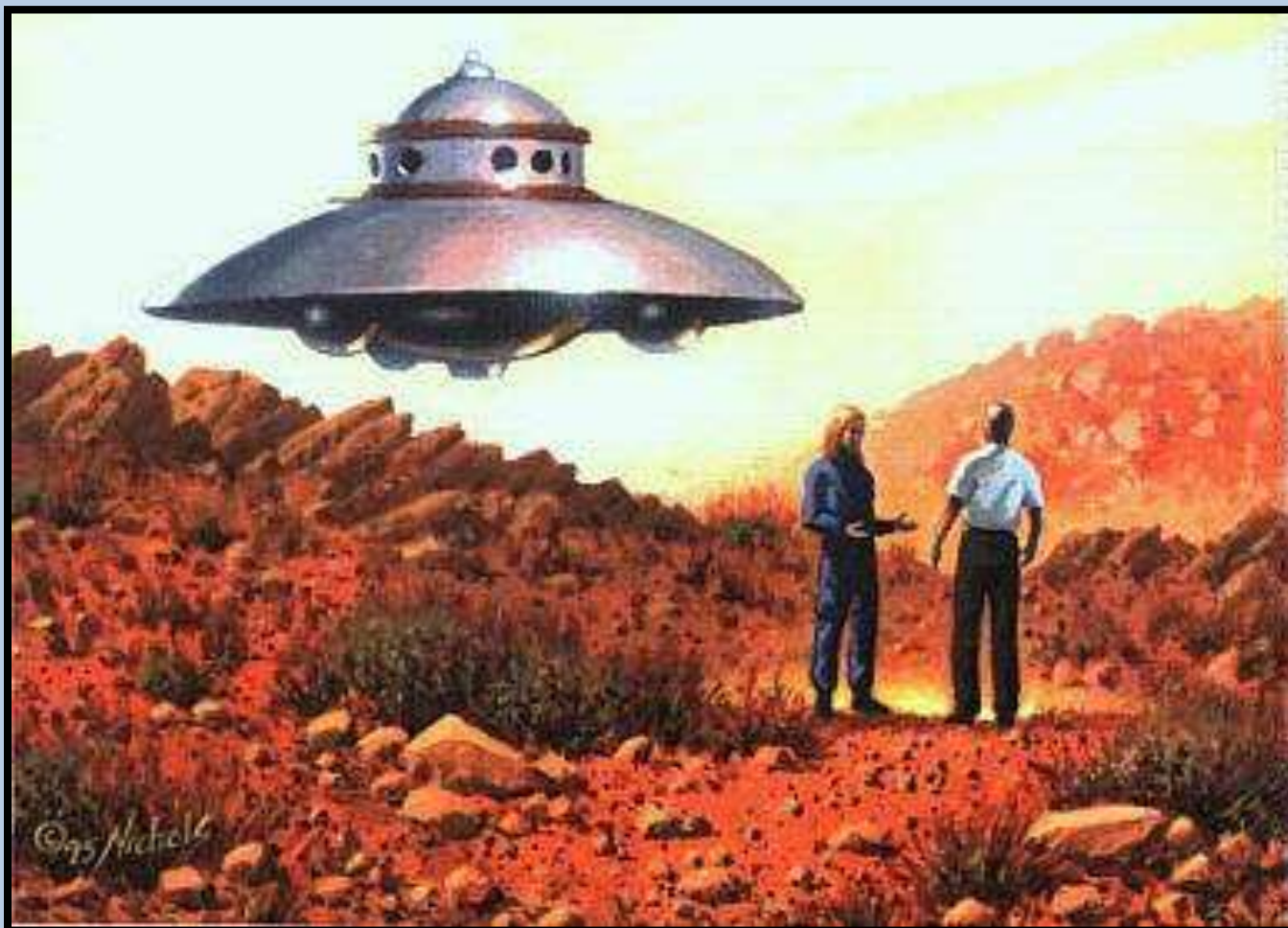
In de Ver. Staten heeft de pennenfabrikant Reynolds, een bekend millionair, 25.000 dollar (bijna f 100.000) uitgelooft voor degene, die hem kan bewijzen, dat „vliegende schotels" werkelijk bestaan. Wie voor hem een tochtje met een „schotel" kan organiseren, krijgt 100.000 dollar extra.

Reynolds definieerde een „vliegende schotel" als „een lichaam in de algemeen aanvaarde betekenis van een interplanetair vliegend voorwerp, dat bestuurd wordt door wezens van een andere planeet".

Nieuwsblad van het Noorden 16-5-1959

Met vliegende schotel rond de maan - Fantast Adamski brengt een boodschap van ruimte-bewoners Maandag bij de Koningin

(Van onze Amsterdamse correspondent) Word ik door uw Koningin ontvangen? Daar weet ik niets van, zei George Adamski, terwijl hij zijn handtekening plaatste in het door hem geschreven boek 'De vliegende schotels zijn geland', dat hem door een stewardess werd voorgehouden. „De Koningin verwacht u maandagmorgen om 11 uur op Soestdijk”, verklaarde de heer P. W. G. Lokkers, die namens de Nederlandse volgelingen de bijeenkomsten van de vliegende schotel expert in Den Haag en Amsterdam voorbereidde.

Nieuwsblad van het Noorden 30-5-1959

Adamski bekogeld met stinkbommen

De Zwitserse politie heeft gisteravond in Zürich een eind gemaakt aan een lezing door de Amerikaanse „ruimtevaarder” George Adamski, omdat het publiek hem begon te bekogelen met fruit en stinkbommen. De herrie begon, toen een zaalbewaker een aanwezige uit de zaal wilde zetten, die protesteerde tegen Adamski's bewering, dat hij met wezens van andere planeten in contact was geweest. Anderen kwamen toen in actie met hun vruchten en bommen. Adamski vroeg hierop om bescherming van de politie.

Nieuwsblad van Friesland 16-8 1950

Vliegende schotels met muziek

Volgens de correspondent van de „Times” in Zwitserland heeft een twaalftal personen bij Faido in het kanton Tessino verklaard Donderdagavond j.l. „Vliegende schotels” te hebben waargenomen, die lichtsporen achterlieten en een ronddraaiende beweging onderhielden, vergezeld van een geluid als orgelmuziek.

Nieuwsblad van het Noorden 22-5-1959

Spoken bij dag

Het heeft ons ietwat verwonderd, dat sommige kringen en bladen zich zo verontrust tonen over het bezoek van een zich „Adamski" noemende auteur van nonsensboeken aan het Paleis Soestdijk schrijft het weekblad Elsevier onder bovenstaande titel. Tenslotte moet het een verademing zijn om, tussen zo vele officiële en plichtmatige bezoeken, ook eens een gast te ontvangen, die er zijn bestaan van maakt te vertellen, dat hij per vliegende schotel achterom de maan gevlogen is en dat hij nauwe relaties onderhoudt met Venusbewoners, die op aarde zijn gekomen... Natuurlijk houdt iedereen deze „Adamski" voor een dwaze fantast. Maar zoals mr. J. van der Hoeven, particulier secretaris van H.M. de Koningin zo duidelijk heeft opgemerkt: „waarom zou de Koningin niet eens met een kennisfiguur mogen praten?" Ja, waarom niet? Hare Majesteit ontvangt wel minder amusante gasten. Overmatig bezorgde toeschouwers zouden het ontdekken van spoken bij dag beter aan de heer „Adamski" kunnen overlaten. Die haalt ze van Venus en verdient er zijn brood mee.

Friesche Koerier 25-5-1959

Wat met Adamski?

DE NEDERLANDSE kranten zitten een beetje verlegen met het geval. Tot voor kort was de heer Adamski voor degenen die althans van hem hadden gehoord, een Amerikaans fantast, een man die science-fictionboeken schreef, die deze bijzonderheid vertoonden dat hij zijn verhalen niet vertelde als toekomstfantasieën, die misschien eenmaal werkelijkheid zouden kunnen worden, maar als zelfbeleefde avonturen. We weten het nu allemaal: Adamski is met een vliegende schotel van de planeet Venus uit spelevaren geweest in de wereldruimte en heeft daar verschillende dingen gezien, o. a. de steden, de straten en zelfs de mensen aan de andere kant van de maan. Hij kan zelfs heel aardig praten met de mensen van Venus, die voortreffelijk Engels blijken te verstaan en te spreken, en ze hebben hem duidelijk gemaakt dat ze zo af en toe op aarde komen met de beste bedoelingen, namelijk om ons te waarschuwen dat we bezig zijn met zeer riskante avonturen, waar ze verderop in het heelal ook nog wel eens last mee kunnen krijgen, een soort van kosmisch burengerucht.

Hij heeft langs magnetische weg een Nederlandse juffrouw, die luistert naar de on-nederlandse naam Rey d'Aquila, uitgekozen tot draagster van de kosmische boodschap in de lage landen, de boodschap die gegrondvest is in het geloof, dat de planeten bevolkt zijn door andere en betere wezens dan die de aarde bevolken, wezens die het niettemin goed met die aardbewoners voorhebben.

DE HEER ADAMSKI heeft in enkele Nederlandse steden gesproken, en het is geen succes geweest. Het publiek, schaars opgekomen overigens, was blijkbaar te weinig geestdriftig en te veel met kritische bezwaren behept om de gewenste klankbodem voor de gegeven lezingen te vormen. Die lezingen schijnen bovendien zo slecht verstaanbaar te zijn geweest, dat zelfs de uitverkoren Rey d'Aquila haar wanhopige pogingen tot vertaling moest opgeven. En in Den Haag, waar een persconferentie na afloop was toegezegd, heeft de spreker, die daar blijkbaar veel lastige opmerkingen verwachtte, als een haas de benen genomen door een achterdeur.

Nu zou men een groot publiek, zelfs nadat de belangstelling voor het onderwerp in sterke mate is geluwd, zeker nog wel weer warm of in elk geval overstuurd kunnen maken met de vliegende schotels, maar dan zou het toch met meer talent moeten gebeuren dan hier het geval geweest schijnt. De dingen die de heer Adamski zijn gehoor voorschotelt, zijn dermate gespeend aan de reserve, die alle wetenschappelijk onderzoek kenmerkt, dat de pers ze voor het merendeel niet ernstig heeft kunnen nemen, en er met een geringschattende welwillendheid melding van maakt. De heer Adamski is nu eenmaal in het nieuws, en dit wonderbaarlijk mengsel van fantasterij en wetenschappelijk amateurisme heeft altijd nog wel ergens aftrek gevonden.

ZO GEMAKKELIJK echter komt men in Nederland niet van Adamski af, want hij speelt hoge troeven uit. Hij is aan het hof ontvangen, op uitnodiging nog wel, en heeft over zijn schotels en zijn Venusmensen verteld voor koningin Juliana en prins Bernhard en een uitgelezen gezelschap van mensen met wetenschappelijke namen die klonken als klokken. En daarvan maakt hij een dankbaar gebruik; neem het hem eens kwalijk. Wanneer men hem in een vergadering kritiseert en het vuur aan de schenen legt, zegt hij: neem een voorbeeld aan uw koningin, die met ernst en aandacht kennis van mijn ervaringen heeft genomen. Nu beleeft men het, dat een aantal Nederlanders gaat zeggen: die kranten kunnen de draak wel met die mijnheer Adamski steken, maar er schijnt toch wel wat aan de hand te zijn met die vliegende schotels, immers onze koningin ziet er wel iets in.

Een van beiden nu: de verhalen van de heer Adamski zijn, zo niet in alle onderdelen, dan toch in de kern waar, of hij is een oplichter of een fantast. Van die samenkomst aan het hof is een heel sober bericht vrijgegeven; eigenlijk mocht er niets over meegedeeld worden. Maar zou het nu juist niet van het grootste belang zijn, dat er althans iets werd meegedeeld over de oordelen van de bij dit onderhoud aanwezige mensen met wetenschappelijke naam en reputatie? Is die negatief, dan wordt het oordeel van de pers bevestigd. Is zij positief, dan is dat zeker van belang om te weten. Nu denkt men dat er twee Adamski's zijn: één van de openbare vergaderingen in de grote steden, en één van het hof. En de eerste beroept zich op de tweede. Wat moeten wij nu met Adamski?

Friese Koerier 3-6-1959

Adamski ontmoedigd naar Amerika terug

BAZEL (UPI) — George Adamski heeft besloten maar naar Amerika terug te keren. Zwitserland is nog niet „ruimte-minded" genoeg en de organisatie van zijn Zwitsers toernee is bovendien niet genegen nog meer risico van lijfelijk geweld tegen de ruimte-professor te nemen.

Vrijdag had Adamski het moeten beleven dat Zürichse studenten zijn lezing met bierviltjes, overrijp fruit en enkele flessen, alsmede een luid geroep, kwamen verstoren. Hij heeft sindsdien in Bazel gerust. Hij is diep geschokt door de houding die de Zwitsers ten opzichte van zijn verklaringen hebben aangenomen. De self-made ruimte-geleerde is 68 jaar oud.

Limburgs dagblad 1-2-1954

Vliegende schotels en sigaren Talrijke zeer merkwaardige verschijnselen in de lucht Fransen zien het meeste. (Van onze Parijse redactie)

In het département Meurthe-Moselle hebben circa veertig der „Sidelor"-fabrieken " Fontaine-les-Saroches op deze dag tussen 4.30 uur en 5.30 Uur in de namiddag zes vliegende sigaren in de lucht gezien: „Wij hebben eerst twee „sigaren" gezien, aldus hun eensluitende verklaringen, „daarna kwamen verklaringen van op enkele kilometers afstand van „Sigaren" op hetzelfde tijdstip waargenomen.

Van luchtvaart-autoriteiten verneemt men in Parijs, dat de piloten der internationale lijnen in de laatste maanden een groeiend aantal onbetwistbare waarnemingen gedaan hebben van niet te identificeren voorwerpen in het luchtruim, waarvan de observatie van de mannen van een BOAC-Stratocruiser even Oostelijk van New-Foundland van enkele maanden geleden, de meest opzienbarende is. Men herinnert zich, dat de tien leden van de bemanning van het Britse vliegtuig en enkele passagiers op geruime afstand van het vliegtuig, doch op ongeveer gelijke hoogte en met gelijke snelheid vliegend een donker voorwerp zagen. Uit dit voorwerp kwamen op een gegeven ogenblik vijf kleinere, schijfvormige voorwerpen, die in ruime cirkels om het „moederschip" heen vlogen, waarbij de gehele formatie echter gelijke tred hield met het vliegtuig. De gezagvoerder liet radiografisch een Amerikaanse militaire basis waarschuwen, vanwaar onmiddellijk een straaljager op onderzoek uittrok. Even nadat deze straaljager in radio-contact gekomen was met de BOAC-liner en snel de plaats naderde, waar de geheimzinnige formatie zich bevond, zagen de Britse piloten, hoe de kleine schijven als het ware opgeslokt werden door de grotere donkere massa, die daarop met fantastische snelheid uit het zicht verdween.

In Frankrijk neemt men algemeen aan, dat het thans vaststaat, dat er tot dusver niet-geïdentificeerde verschijnselen zonder twijfel waargenomen zijn. Uiteraard is het onmogelijk een verklaring over de aard van deze verschijnselen te geven, zonder in 't rijk der hypothese en zelfs ongebreidelde fantasie te verzeilen.

Amigoe di Curacao 29-10-1952

Vliegende schotels en engelenhaar.

Albi (Zuidwest-Frankrijk) — Een honderdtal mensen in het dorpje Gaillac beweert vandaag een escadrille van zestien vliegende schotels te hebben gezien met een „vliegende sigaar" in het midden, der formatie. Volgens A.F.P. zouden de schotels vanmiddag in groepjes van twee over het dorp zijn getrokken. De vliegende schotels waren „cirkelvormig met een verhoging in het midden en gaven bij het draaien aan de randen een blauwachtig schijnsel af". De „vliegende sigaar" in het midden der formatie verspreidde „glinsterende witte draadjes, die op engelenhaar leken", aldus het bericht.

Dit engelenhaar dwarrelde omlaag en bleef zitten op boomtoppen en telegraafdraden". Vele ooggetuigen zouden „hele bosjes" hiervan hebben geplukt. Maar alvorens zij naar een laboratorium voor nader onderzoek konden worden gebracht, was er niets meer van overgebleven.

Amigoe di Curacao 18-8-1958

Zwitserse psycholoog JUNG: Vliegende schotels bestaan

Bern. — Vliegende schotels bestaan. Zij worden bestuurd door we'.cns die met mensen overeenkomen. Mochten zij van buiten de aarde komen, dan zou dit betekenen dat -daar ergens wezens zijn die technisch op een veel hogere trap staan dan de mensen. Dit is een conclusie van de Zwitserse psycholoog dr. Carl Jung. Hij zegt dat de waarnemingen van vliegende schotels niet door psychologische beïnvloeding tot stand komen, maar een feit zijn. Nog niet zo lang geleden verklaarde diezelfde mijnheer Jung dat de vele „waarnemingen" van vliegende schotels juist alleen waren te verklaren door massasuggestie.... M.a.w. als iemand een vliegende schotel meende te hebben gezien volgden gehele reeksen van personen die eenzelfde verschijnsel dachten te hebben gezien.

Nieuwsblad van het Noorden 12-2-1954

Vliegende schotels Boven Amerika en Frankrijk

De laatste tijd wordt vooral uit de Ver. Staten de aanwezigheid in het luchtruim gemeld van z.g. vliegende schotels. Gistermorgen vroeg b.v. raasde, zo meldt United Press, over de stad Seattle, aan de Westkust van Amerika, een nog steeds niet geïdentificeerd projectiel. Deze vliegende schotel maakte het geluid van een goederentrein en vloog tenslotte met een luide knal uiteen, waarna een blauw licht zichtbaar werd. Aanvankelijk meende men, dat een meteor in de dampkring uiteen was gespat, maar astronomen hebben verklaard dat dit onmogelijk is. Boven La Roche-sur-Yon in West- Frankrijk vlogen Zaterdag twee vliegende schotels geruisloos en met grote snelheid. Beide voorwerpen waren verlicht.

Limburgs dagblad 30 7 1952

Merkwaardig natuurverschijnsel Rode vuurbol zweefde boven Treebeek

TREEBEEK, 29 Juli. (Eigen ber.) Maandagavond, om kwart over elf, hoorde mej. L., die in de Treebeekstraat te Treebeek woont, buiten een harde knal. Zij snelde naar 't raam en zag in de donkere regenlucht een merkwaardig natuurverschijnsel. Er hing een rode gloed en in het midden daarvan zweefde een lichtend voorwerp langzaam in de richting van de aarde. Plotseling verdween het. Mej. L. verwachtte een tweede knal, zodra het voorwerp de aarde zou hebben geraakt, doch er gebeurde niets. „Was 't geen Vliegende Schotel?“, vroeg de juffrouw ons. Hoewel geen deskundige op het gebied van Vliegende Schotels hebben we haar toch gerust gesteld. Voor zover ons bekend knallen Vliegende Schotels niet en zweven ze evenmin gezapig door het luchtruim. Integendeel, ze] bewegen zich bliksemsnel voort. Dat zegt men althans!

Nieuwsblad van het Noorden 9-10-1957

Vliegende maanschotel

Dinsdagmiddag is de middag uit het leven van de dames L. Bouwman en G. H. Visser geweest Ze liepen door de Nieuwe Ebbingestraat, keken de Pijpstraat in en zagen toen, hoog in de lucht een zilveren bal, zo iets als een kerstboombal m een iichtgloed, met enorme snelheid verdwijnen. Het duurde maar even. Toen was het ding weg. , Wat was het? De kunstmaan? Dat kon praktisch niet op klaarlichte dag en zeker niet om deze tijd. Een vliegende schotel? Ook op het Sterrenkundig laboratorium wisten ze het niet. Misschien wel een lichtspiegeling ergens op zeiden ze. We houden het voorlopig maar op een vliegende maanschotel.

Friese Koerier 16-10 1957

DOODDOENER

Twee weken later, op 22 januari 1948, stelde de Amerikaanse luchtmacht een officiële commissie van onderzoek in, die zich moest bezighouden met alle rapporten over vliegende schotels. Na een werkzaamheid van vijftien maanden sloot de commissie haar taak met een rapport, dat vrij algemeen a! een dooddoener werd beschouwd. De vliegende schotel werd er ietwat belachelijk in gemaakt. Maar waarom men voor zoveel belachelijkheid een ernstige commissie instelde, die er vijftien maanden ernstig mee bezig was, bleef een raadsel. Zowel van het gepubliceerde rapport dezer commissie als van later door andere commissies uitgebrachte rapporten over vliegende schotels geldt, dat zij bij menigeen de indruk wekten, niet volledig te zijn, niet de volle waarheid bekend te hebben gemaakt.

Friese Koerier 2-5-1957

Engelse postbode zag vliegend (half) ei op grote hoogte

TRURO (U.P.) — Het nieuwste geheim van het luchtruim (of het heelal) schijnt, na de vliegende schotel, het vliegende halve ei te zijn. Postbodes zijn doorgaans rustige mensen en de Engelse brievenbesteller Eric Pengelly uit Truro vond dan ook een aandachtig gehoor bij de autoriteiten, toen hij berichtte, dat hij woensdagochtend boven het vissersdorpje Coverack in Cornwall een stolpvormig voorwerp had zien zweven.

Pengelly beschrijft het geheimzinnige „vliegtuig“ als een doorgesneden ei, dat zeer langzaam van het westen naar het oosten zweefde. Het was van boven goudachtig van kleur, van onderen donker. Hij zag het omstreeks 11.30 uur 's morgens. Na ongeveer tien minuten steeg het vreemde verschijnsel met een elevatie van omstreeks 45 graden en verdween „met ongelooflijke snelheid.“ De R.A.F. bericht, dat er om die tijd geen enkel vliegtuig in die buurt was. Volgens Pengelly had het vliegende halve ei geen vleugels en maakte geen motorgeluid. Het was naar zijn schatting acht km van hem verwijderd op grote hoogte.

Merkwaardig genoeg heeft een radarstation van de R.A.F, dinsdag bij Londen een voorwerp op het beeldscherm gehad, dat met grote snelheid langs het kanaal vloog en in westelijke richting verdween. Men zond supersonische jachtvliegtuigen van het Javelin type op onderzoek uit, doch zij konden geen contact met het toestel krijgen, dat veel groter snelheid ontwikkelde dan de Javelins.

Op 4 april is boven Schotland een dergelijk verschijnsel gesignaleerd.

Limburgs Dagblad 31-3 1954

DIE ZOTTE WAERELT

Vliegende schotels

THANS IS MEXICO weer het toneel van de vliegende schotel-dwaasheid. Daar zou men de laatste tijd aluminiumschotels van 30 m. doorsnee op 13000 m. hoogte door de lucht hebben zien vliegen en zelfs wordt verteld, dat men 't lijk van een slechts 57 cm. grote dwergmens zou hebben gevonden, die als bestuurder van zo'n „vliegende schotel" naar beneden zou zijn getuimeld! Anderen beweren, dat de „bewoners" van de planeet Mars de schotels door het luchtruim zouden laten scheren ... Intussen zijn de allerlaatste geruchten over deze „duivelse dingen" uit Sicilië opgedoken. waar „volgens ooggetuigen" zo'n schotel het vliegveld van Comito diverse minuten lang „inspecteerde" en daarna toen weer snel verdween.

Amigo di Curacao 27-1-1976

UFO

CLOVIS (NIEUW MEXICO). - Honderden mensen in het oosten van Nieuw Mexico hebben vorige week gemeld UFO's, ofwel niet-geïdentificeerde vliegende voorwerpen, oftewel vliegende schotels gezien te hebben. De 29-jarige Tommy Blann, directeur van de UFO-studiegroep van Texas, is zondagavond met enige andere leden van zijn organisatie naar de plaats Clovis gegaan om zelf te zien wat er aan de hand was. Deze zaak is niet zoveel aandacht waard, was zijn conclusie. Een hoop van de dingen die gezien zijn, blijken niets anders te zijn dan temperatuur inversies, veroorzaakt door koude lucht uit Canada die het licht van de sterren breekt.

Het meest werd melding gemaakt van sigaarvormige voorwerpen van gekleurd licht. Anderen spraken weer van stilstaande voorwerpen die nu eens rood, dan weer wit of blauw licht uitstraalden. Blann zei dat ook de lichten van een gewoon vliegtuig het verschijnsel vertonen en er zijn nogal wat vliegtuigen van de luchtmachtbasis Cannon in de lucht geweest. Iemand had een foto van een vliegende schotel genomen. Bij nader onderzoek bleek de streep een tijd opname van de planeet Venus te zijn. De 42-jarige James Eppes, ook lid van de organisatie, gaf toe dat niet elk verschijnsel van waarde is. "Maar ik weet dat sommige van de dingen die gebeurd zijn, niet op die manier verklaard kunnen worden", zei hij.

Friese Koerier 29-6-1968

Ufologen vergaderden in Drachten „We zijn geen gekken we hebben ze gezien”

(Van een onzer verslaggevers)

DRACHTEN - „Ik hoop, dat deze jaarvergadering van een enigszins hoger kaliber mag zijn dan de vorige." Met deze woorden opende de heer Gerard J. Kok uit Drachten gisteravond in gebouw Irene de derde en (vermoedelijk laatste) jaarvergadering van de vereniging Nobovo - Nederland (voor wie het niet weet: deze vereniging houdt zich bezig met het bestuderen van ongeïdentificeerde vliegende voorwerpen, kortweg ufos). De hoop van de heer Kok bleek ijdel.

Dat bleek vooral toen mevrouw J. de Bruyn Kops-Van Dam uit Den Haag, een aanhangster van de ideeën van wijlen George Adamski, een inleiding hield en wel over de heelalbeschouwing van deze illustere Amerikaan. (Alweer voor wie het niet weet: Adamski heeft tot zijn dood beweerd, dat hij gesproken had met echte bewoners van Venus, en dat hij reizen had gemaakt naar Venus en Mars. De discussies die volgden na de inleiding van mevrouw De Bruyn waren zeer verwarrend. Overigens was de jaarvergadering buitengewoon interessant voor al diegenen, die iets meer willen weten over het werk van de Nobovo. Deze vereniging stelt zich niet achter de ideeën van Adamski.

Ook kon men luisteren naar een inleiding van prof- dr. C. de Jager van de Utrechtse sterrenwacht. Het betoog van de professor kwam erop neer, dat ufos niet bestaan. Professor De Jager zelf was helaas verhinderd. Dus moest men zich behelpen met een bandopname van een toespraak, die de professor voor de radio had gehouden. Men mag aannemen, dat prof. De Jager graag verschillende van zijn opposanten onder de aanwezigen te woord had gestaan. Zoals misschien die meneer, die zich afvroeg, of de professor niet goed bij zijn hoofd was.

En dan was er ook nog een mevrouw uit Amsterdam, die zei: „Ik heb ze zelf gezien, die ufos, en mijn man ook. Mijn man is meester in de rechten. Wij zijn geen gekken. Wij hebben ze zelf gezien."

Toch waren er nog sceptici in zaal Irene, zelfs na deze woorden. Zoals de leden van de Drachtster amateursterrekundigenvereniging en de Friese ruimtevaartvereniging. Anderen trachtten de discussie over de politieke of godsdienstige boeg te gooien. Zo was er een meneer, die zich het hoofd pijnigde met de vraag, of de Zondeval ook had plaatsgevonden op Venus.

De hoofdschotel werd gevormd door de vertoning van een copie van een copie van een film, die George Adamski gemaakt heeft van een onbekend vliegend voorwerp: Maar ook hier fronsten de sceptici het voorhoofd en vroegen ze zich af, of het misschien geen knappe trucfilm was.

Deze film was meteen het besluit van de avond.

Nieuwsblad van het Noorden 1-8-1952

Ditjes en Datjes: Vliegende schotels

In de Ver. Staten praat iedereen de laatste weken over vliegende schotels. Het publiek ziet ze iedere avond in de lucht, het leger doet echter zijn best de berichten er over te torpederen; „hittegolven, optisch en radarbedrog zijn de schuldigen", zegt men in militaire kringen. Men heeft ook de beroemde geleerde Einstein gevraagd, zo bericht United Press, wat hij denkt over de vliegende schotels. Hij zei: „De mensen hebben iets gezien. Wat het is, weet ik niet en ik ben er ook niet nieuwsgierig naar".

Nieuwsblad van het Noorden 29-7-1952

Amerika verontrust door „vliegende schotels” Straaljagers gereed voor aanval

In de Ver. Staten houdt men zich zeer intensief bezig met het onderzoek naar de „vliegende schotels", die het afgelopen weekeind boven Washington gesignaleerd zijn. Een Amerikaans geleerde heeft gezegd dat het tijd wordt dat er een einde komt aan „deze bespottung van de wereld". Hij noemde het merkwaardig dat de „schotels" veelvuldig gesignaleerd worden bij Washington en de centra voor atoomonderzoek in de staat Nieuw Mexico.

Alle militaire vliegvelden van de Oostkust der Ver. Staten hebben opdracht zich paraat te houden. Onafgebroken staan straaljagers gereed om bij een mogelijke waarneming van de voorwerpen het luchtruim te kiezen.

**Model of "All Chrome" and "Glow-in-the-Dark" versions
courtesy of Peter Mikkelsen (Denmark)**

Limburgs Dagblad 18-11-1954

De vliegende schotels „collectieve psychose”

PARIJS, 17 Nov. — Een lid. van de Franse academie voor de medische wetenschap, Houyer, heeft „de vliegende schotels" „een collectieve psychose" genoemd. De „psychose van de vliegende schotels" is toe te schrijven aan angst, foutieve denkbeelden en groepsomstandigheden. De foutieve denkbeelden worden ontwikkeld door de machtige middelen van de moderne nieuwsverspreiding, aldus Houyer. De massa komt meer onder de indruk van de geheimzinnigheid van de schotels en de gedachte aan het gevaar, dat aan ze wordt toegeschreven, dan van redelijke verklaringen en kennis van feiten. De psychose wordt steeds sterker in de wereld en brengt eenvoudigen van geest er toe te geloven in spionage en misschien zelfs in agressie van de zijde van Marsbewoners, aldus Houyer. Verscheidene andere leden van de academie stemden met Houyer in. Een onlangs gevonden boek van de Duitse natuurkundige Paracelsus (1490—1541) maakt melding van „vliegende schotels" in de 16e eeuw. Alleen werden ze toen „vliegende bollen", „vliegende draken" en „lichtgevende wormen" genoemd, zo is uit Klagenfurt in Oostenrijk vernomen. Het boekwerk werd bestudeerd door prof. Rainer van de diocesane bibliotheek te Klagenfurt. Volgens de hoogleraar is het boek ongetwijfeld een van de eerste verzamelingen van werken van Paracelsus. Het was in 1662 te Straatsburg gedrukt.

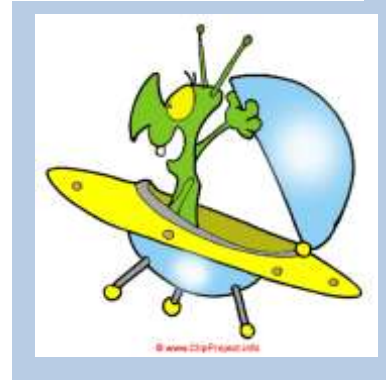
De Waarheid 6-10-1954

Gepensioneerde mijnwerker maakte „Vliegende schotels”

PARIJS, 6 October. — Een „vliegende schotel", die bij Lille geland was, is de sleutel geworden voor de ontknoping van het raadsel dat een aantal Franse kranten de laatste weken erg heeft bezig gehouden. De schotels", die volgens deze krantenverhalen, compleet „met vreemde wezens aan boord" boven Frankrijk zwierven, zijn een grap van een gepensioneerde mijnwerker.

Hij maakte de angstaanjagende voorwerpen van stevig groen papier. Aan de onderkant zat een in paraffine gedrenkte lont, die de lucht in de ballon verwarmde waardoor het geheel in de lucht opsteeg. De wind voerde hem dan mee en de vlammen deden een geheimzinnig geel en groen licht op de zijden weerkaatsen.

Meer dan duizend „vliegende schotels" werden door de mijnwerker de lucht ingestuurd. Sommige hadden een doorsnee van drie meter.

Limburgs dagblad 19-8 1952

DE „FLYING WHATZITS“ Vliegtuig met perslieden kruiste nacht boven Washington voor „schotelwacht“ Serieuze professor gelooft aan Marsmannetjes (Van onze correspondent in Amerika.)

DALLAS, (Texas) Augustus — Vanavond zoals gisteravond en vele avonden daarvoor, en zoals waarschijnlijk nog talrijke avonden hierna, zullen ontelbare Amerikanen, die niet in spoken geloven en die zichzelf graag voor keiharde realisten verslijten, een steelse blik naar het luchtruim werpen. Zouden zij ze zien, zo vragen ze zich af, of zou alles toch maar een sprookje, een krantenverzinsel of op een droom van een lichtelijk getikte fantast berusten? "Ze" zijn de vliegende schotels, die hier in deze warme zomermaanden met bedrieglijke luchtverschijnselen weer opnieuw en sterker dan ooit tevoren opgang maken.

Met ieder krantenverhaal, of het nu een bevestiging of ontkenning van het verschijnsel bevat, neemt de belangstelling, en de spanning toe. En er is deze laatste weken geen enkele zichzelf respecterende krant meer geweest, die per dag niet ten minste één verhaal over de vliegende schotels heeft gebracht.

Men moet er onwillekeurig aan denken, dat dit de periode is, die in de internationale krantenwereld de komkommertijd wordt genoemd. Het is de periode waarin in vroeger jaren met een ongekende hardnekkigheid het monster van Loch Ness zijn voorwereldlijke kop via de dagbladkolommen boven water placht te steken en waarin de man-bijt-hond-verhalen als paddestoelen uit de grond plegen op te schieten. Maar dat zou een te gemakkelijke verklaring zijn voor de „vliegende schotels", die hetzij in schijn hetzij in werkelijkheid een deel van het Amerikaanse leven van deze zomer zijn geworden.

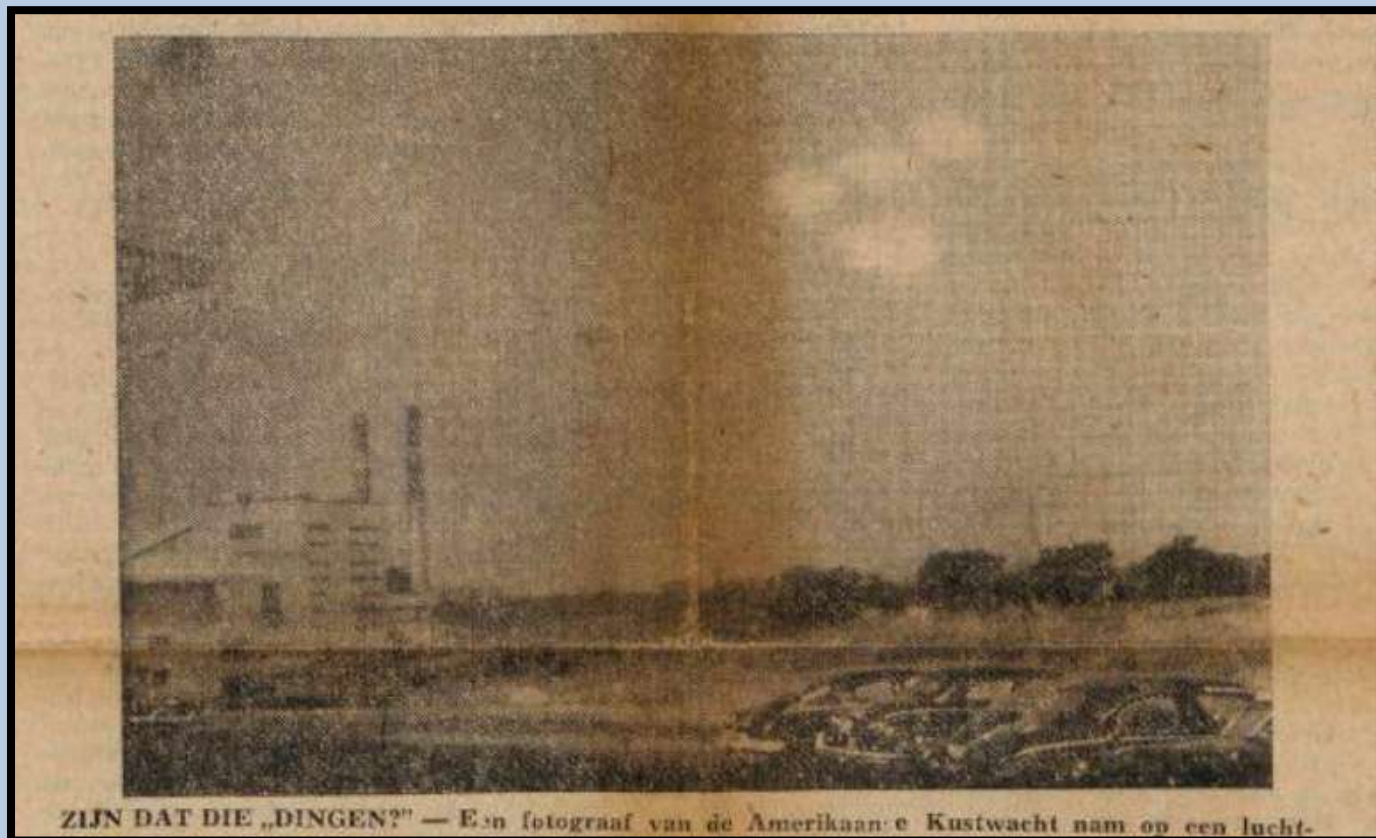
Men kan er natuurlijk eens hartelijk om lachen, maar feit is, dat astronomen, wetenschapsmensen en hoge militaire kringen zich drukker schijnen te maken over wat de Amerikanen met een krachtig en weer zo typisch Amerikaans woord de „Flying whatzits" (de vliegende wat-zijn-ze) zijn gaan noemen, dan de simpele zielen, die 's avonds bij dozijnen de krant opbellen en die vaak meer geïnteresseerd lijken in het in druk zien verschijnen van hun naam dan in een verklaring van het vreemdsoortige voorwerp, dat zij zojuist positief boven hun huis hebben zien voorbij zweven.

De Amerikaanse natuurkundige Noel W. Scott heeft in zijn laboratorium in het fort Belvoir in Virginia proeven genomen, die werden bijgewoond door officieren van de technische legerdiensten. Hierbij werd in een glazen klok met constante druk lucht in steeds grotere hoeveelheden toegelaten totdat een tevoren vastgestelde hoeveelheid bereikt was. Vervolgens werd een bepaalde lading statische electriciteit aangevoerd, waarna de hoeveelheid ingebrachte lucht en de spanning werden verminderd. Daarna traden verschijnselen op, die overeenkwamen met de beschrijvingen van de „vliegende schotels". Noel Scott is van mening, dat de door hem in zijn laboratorium verkregen „schotels" miniaturen zijn van die, welke door piloten van vliegtuigen en waarnemers op vele plaatsen van het land werden gezien.

Amigo di Curacao 22-8-1952

ZIJN DAT DIE „DINGEN?“ — Een fotograaf van de Amerikaanse Kustwacht nam op een luchtpost te Salem in Massachussets deze fenomenale foto. Hij was in het laboratorium van de basis doende een camera schoon te maken toen hij meerdere schitterende lichten in de lucht ontwaarde. Hij staarde er 5-6 seconden naar en riep toen een andere kustwachter uit de ziekenbarak in de buurt om eens te komen kijken. In die enkele seconden was het schitterende wit van de lichten wat doffer geworden, maar toen het plotseling weer helderder werd, greep hij zijn camera, liet de sluiters klikken en kreeg deze foto tot resultaat. — Opmerkenswaardig zijn de lichtende uitsteeksels, zowel voor als achter de ronde objecten, die in "V" formatie vliegen. Vele Amerikanen menen, dat hier „vliegende schotels" op de gevoelige plaat zijn vastgelegd. ▼

ZIJN DAT DIE „DINGEN?“ — Een fotograaf van de Amerikaanse Kustwacht nam op een lucht-

Limburgs Dagblad 6-10-1954

Mannetjes van Mars

De mannetjes van Mars schijnen aan Frankrijk de voorkeur te geven bij een bezoek aan de aarde. Het laatste bericht komt uit een dorp in Noord Frankrijk waar twee jongens iets op de weg zagen liggen. dat op een grote molensteen leek. „Kleine, vreemde mannetjes" stonden er omheen. Toen zij de jongens merkten, stegen zij onmiddellijk op; Ook bij Lusignac hebben vijf mensen een buitenaards vliegtuig op de grond zien liggen. Na enkele minuten steeg het verticaal omhoog. Volgens alle waarnemers zijn de piloten van dergelijke verkeersmiddelen schuw, maar er zijn er verscheidene gezien, sommige ze van dichtbij. In een plaatsje bij Nancy beweren dertig mensen een groene schijf in de lucht te hebben gezien. Bij Rijsel heeft een honderdtal personen een escadrille „vliegende halve manen" gezien waarvan volgens een ooggetuige er één is geland.

Bij Vannes namen vijf scholieren „twee bollen", geëscorteerd door een sigaar waar. Bij Angouleme zag een aantal mensen sporen van gelande vliegende schotels langs de kant van een weg. Een taxichauffeur en verscheidene zeelieden in Le Havre zagen een lichtgevende schijf boven Deauville. Bij St. Etienne namen verscheidene personen „twee grote lichten" waar, „die zich met grote snelheid" op ongeveer tweeduizend meter hoogte voortbewogen". Inwoners van Clermont-Ferrand signaleerden een „lichtgevende grote ster", die herhaaldelijk van kleur veranderde.